

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/2/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118200441
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:6118200441.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Világiovej v spore žalobcu Q. - L., so sídlom F. Z. XX/b, XXX XX B., D.: XX XXX XXX, právne zastúpený Advokátska kancelária SOUKENÍK-ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti žalovanému B. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXXX/XX, XXX XX O., právne zastúpený advokátom Mgr. Richard Petrov, so sídlom Františkánska 3, 040 01 Košice, o zaplatenie 1.656,07 Eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné, č.k. 15C/21/2018-222 zo dňa 02. októbra 2018, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Humenné (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že: „I. Konanie do výšky 479,80 Eur zastavuje.
- II. V prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobcu zamietla.
- III. Súd priznáva žalovanej strane voči žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 144, § 145 ods. 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, § 420 ods. 1, 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, § 64 ods. 6 písm. h), § 70 ods. 2, § 82 ods. 1, 2, 3 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike.
3. Vychádzal zo zistenia, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.656,07 Eur s prísl. z dôvodu, že na odbernom mieste Q. XXXX/XX, O. dochádzalo u žalovaného v období od 19.04.2015 do 10.02.2016 k odberu zemného plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz v upomínacom konaní, proti ktorému podal žalovaný odpor a platobný rozkaz bol ex offo zrušený. Žalobca vzal žalobu späť podaním zo dňa 16.03.2018 pre sumu 479,80 Eur.
4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na to, že žalobca vzal podaním zo dňa 16.03.2018 žalobu pre sumu 479,80 Eur späť, súd preto konanie pre túto sumu zastavil. Mal za to, že síce medzi stranami sporu nejde o spotrebiteľský vzťah, no na preukázanie náhrady škody je potrebné preukázať vznik škody žalobcom, ktorá skutočne vznikla a nemožno ju nahradiť škodou určenou v zmysle vyhlášky Ministerstva hospodárstva SR č. 449/2012 Z. z., ktorej ustanovenia sa použijú len v prípade, ak nemožno skutočne vzniknutú škodu vyčíslieť na základe objektívnych a spoľahlivých podkladov, čo v danom prípade

bolo možné zistením či meradlo je funkčné. Uviedol, že žalobca nepreukázal, že mu neoprávneným odberom zemného plynu vznikla škoda, čím nie je splnený jeden zo základných predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu. Poukázal na to, že sa stotožnil s názorom Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Cob/43/2016 zo dňa 17.10.2017, že preukázať vznik škody v dôsledku neoprávneného odberu a vznik škody v dôsledku protiprávneho konania ťaží žalobcu. Žalobca v celom konaní nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce vznik škody, a to čo do jej základu i výšky, porušením zabezpečenia meracieho zariadenia na odbernom mieste žalovaného. V tomto prípade tak neboli naplnené všetky znaky zodpovednosti za škodu, t.j. existencia protiprávneho úkonu - odberu žalovaným v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Uviedol, že nestačí len na základe preukázania porušenia zariadenia formálne vykonať fiktívny odpočet v zmysle vyhlášky. Pre škodu sú relevantné aj zmluvné podmienky. Postup žalobcu sa tak javí ako šikanózný a s prihliadnutím na riadne plnenie si povinnosti žalovaného uhrádzať zálohové platby za odber plynu pred zistenou vadou zariadenia. Na základe uvedeného súd žalobu v prešujúcej časti zamietol.

5. O trovách konania rozhodol tak, že žalobca mal úspech vo veci, preto mu súd priznal náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia.

6. Proti rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku II. a III.. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. d), e) f) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“). Poukázal na to, že v prípade žaloby o náhradu škody spôsobenej neoprávneným odberom plynu je povinnosťou súdov dôkladne vychádzať z tohto, podľa akej skutkovej podstaty uvedenej v § 82 ods. 1 zákona o energetike si žalobca uplatnil nárok na náhradu škody. Poukázal na to, že Najvyšší súd sa opakovane vo svojich rozhodnutiach zaoberal neoprávneným odberom plynu v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) zákona o energetike, v zmysle ktorého je potrebné za neoprávnený odber považovať odber plynu meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii alebo určeným meradlom, ktoré nebolo namontované prevádzkovateľom siete. Poukázal i na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v zmysle ktorých vyplýva, že protiprávny úkon ako jeden z predpokladov zodpovednosti za škodu sa považuje za neoprávnený odber plynu, ktorý bol meraný určeným meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Mal za to, že zo spisového materiálu jednoznačne vyplynulo, že v konaní bolo preukázané, že žalovaný odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, čo vyplynulo zo znaleckého posudku. Uviedol, že bola preukázaná existencia protiprávneho úkonu (neoprávnený odber plynu), vznik škody (skutočnosť, že žalovaný v rozhodnom období odoberal plyn prostredníctvom meradla s porušeným zabezpečením proti neoprávnenej manipulácii, ako aj príčinná súvislosť medzi neoprávneným odberom plynu definovaným zákonom o energetike a vznikom škody. Poukázal na to, že v konaní sám žalovaný niekoľkokrát potvrdil, že v rozhodnom období odoberal plyn a tiež potvrdil, že mu dodávateľ plynu vrátil zálohové platby vo výške 479,80 Eur a túto uhradil na účet žalobcu dňa 24.03.2017. Mal za to, že súd prvej inštancie nereflektoval preukazujúci dôkaz o odbere plynu a tiež, že z vykonaného dokazovania nevyplyvajú závery uvedené súdom prvej inštancie. Ďalej poukázal na nezákonný postup, na ktorý v odôvodnení nabáda súd prvej inštancie, pretože údaje z meradla na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii nemôže žalobca použiť. Vzhľadom na uvedené preto žalovanému nebola za predmetné obdobie fakturovaná spotreba zemného plynu jeho dodávateľom, nakoľko v prípade zistenia poškodenia zabezpečovacieho prvku nie je možné akceptovať údaje na číselníku meradla a plyn, ktorý žalovaný odoberal bolo potrebné určiť v zmysle zákona. Zdôraznil, že skutočnosť, že ide o neoprávnený odber plynu nie je podmienená prípadnou funkčnosťou meradla, ale či má dané meradlo poškodené zabezpečovacie prvky, ktorých poškodenie umožňuje následnú optimalizáciu nameraných hodnôt plynu na ľubovoľnú hodnotu. Poukázal tiež na to, že zodpovednosť za škodu spôsobenú takýmto konaním, resp. stavom je založená na objektívnom princípe a odberateľ nesie zodpovednosť za to, že takýmto meradlom odoberal plyn, pričom uviedol, že plynomer žalovaného sa nachádzal na verejne neprístupnom mieste, v byte žalovaného. Uviedol, že žalovaný mal na riadnej vyúčtovacej faktúre za predmetné obdobie od svojho dodávateľa zemného plynu spotrebu plynu vo výške 0 m³ a táto je vedená kvôli skutočnosti, že porušením plomby platnosť overenia meradla zanikla, a tento údaj uvedený na číselníku nebolo možné akceptovať a množstvo spotrebovaného plynu bolo určené prostredníctvom zákona, resp. vyhlášky. Mal za to, že škoda na strane žalobcu reálne vznikla a jej výška bola vypočítaná v zmysle vyhlášky správne. Ďalej mal tiež za to, že súd svoje odôvodnenie rozsudku opiera v značnej miere o svoje hypotézy, ktoré nemajú oporu vo vykonanom dokazovaní a v podstatnej miere je odôvodnený domnienkami, špekuláciami a nepodloženými predpokladmi. Zastával

názor, že súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a skutkové zistenie, ktoré je podkladom pre rozhodnutie je vadné, nakoľko z vykonaných dôkazov nevyplývalo. Uviedol, že odôvodnenie rozsudku je nepresvedčivé. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel, resp. aby rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 C.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

9. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nevykonaním navrhnutých dôkazov, inou vadou konania, nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym posúdením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II.ÚS 78/05).

10. Odvolateľ namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tu odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vzhľadom na uvedené, ako aj na to, že žalobca bližšie nešpecifikoval túto odvolaciu námietku, odvolací súd mal za to, že takáto iná vada v posudzovanom spore zistená nebola.

11. K námietke nevykonania navrhnutých dôkazov odvolací súd uvádza, že navrhovanie dôkazov predstavuje jedno z práv ale zároveň i povinností strany sporového konania, pričom navrhnutie dôkazu automaticky nezakladá povinnosť súdu takýto dôkaz aj vykonať. Len súd rozhoduje, ktorý z navrhnutých dôkazov vykoná, a to z dôvodu aby sa tak predišlo vykonávaniu tých dôkazov, ktoré sú pre prejednanie a rozhodnutie veci irelevantné. Vykonávaním všetkých (aj nepodstatných dôkazov) by zároveň dochádzalo aj k mareniu rýchlosti a hospodárnosti konania. V prípade, ak súd nevykoná navrhnuté dôkazy, musí v odôvodnení rozhodnutia uviesť, prečo ich nevykoná. V takomto prípade samotné neakceptovanie vykonania navrhnutých dôkazov samo o sebe nemôže znamenať porušenie práva strany sporu. Zásah do základného práva na súdnu ochranu či do práva na spravodlivé súdne konanie by mohol nastať len vtedy, ak by takýto záver súdu o nevykonaní navrhnutého dôkazu bol zjavne nedôvodný alebo by takémuto záveru chýbala predchádzajúca racionálna úvaha súdu vychádzajúca z priebehu konania a stavu dokazovania v jeho rámci, či vtedy, ak by bola strana sporu nevykonaním navrhnutého dôkazu postavená do podstatne nevýhodnejšej pozície ako druhá strana sporu v konaní. Odvolací súd má za to, že táto odvolacia námietka bola naplnená, pretože žalobca počas konania na súde prvej inštancie navrhol vyžiadať od dodávateľa plynu žalovaného spol. D. Q., s.r.o. informáciu, či žalovanému fakturoval nejakú spotrebu plynu v spornom období (č.l. 159), avšak súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia neuviedol, prečo navrhnutý dôkaz nevykoná.

12. K námietke nesprávne zisteného skutkového stavu odvolací súd poznamenáva, že v konaní pred súdom prvej inštancie bolo vykonané dokazovanie nevyhnutné pre posúdenie predmetnej sporovej veci. Z uvedeného vychádzal aj odvolací súd v zmysle ust. § 383 C.s.p.. Odvolací súd na tomto mieste zdôrazňuje, že dokazovanie je procesný postup, ktorý je založený na vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov súdom a ich následnom zhodnotení. Význam dokazovania teda spočíva v získavaní dôležitých poznatkov na základe ktorých súd stanoví skutkový stav v prejednávanej veci a z ktorého potom vychádza a na ktorý následne aplikuje aj konkrétnu právnu normu, resp. právne normy, teda rozhoduje. Zistenie skutkového stavu, ktoré objektívne zodpovedá stavu veci je jednou z najdôležitejších činností v rámci sporového konania, pretože je základným predpokladom vôbec pre rozhodnutie súdu. Dôkazmi overený skutkový stav je významný však aj z hľadiska posúdenia správnosti tvrdení strán sporu a unesenia dôkazného bremena, ktoré je predpokladom ich úspešnosti, a to obzvlášť v sporovom konaní (primerane rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/256/2012). Odvolací súd tiež zdôrazňuje

aj to, že súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom strany sporu a procesný postoj strany sporu zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť súdu akceptovať návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich. Súdy sú povinné na všetky uvedené procesné úkony primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom reagovať v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu civilného procesu, v ktorom strana sporu uplatňuje svoj nárok alebo sa bráni proti ich uplatneniu, prípadne štádia civilného procesu. Uvedená odvolacia námietka bola naplnená, a to tým, že sa súd prvej inštancie nedostatočne zaoberal posúdením naplnenia znakov objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenej neoprávneným odberom plynu žalovaným.

13. K nesprávnemu právnemu posúdeniu veci odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Odvolací súd má za to, že aj táto odvolacia námietka bola naplnená, pretože súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil vzťah medzi sporovými stranami ako vzťah nespotebitel'ský a tiež tým, že súd prvej inštancie síce použil na predmetný prípad správny právny predpis, a to zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike, avšak tento nesprávne interpretoval vo vzťahu k naplneniu znakov objektívnej zodpovednosti pri neoprávnenom odbere plynu.

14. Súd prvej inštancie v predmetnom prípade mal za to, že medzi stranami sporu nejde o spotrebiteľský vzťah, avšak odvolací súd sa s uvedeným záverom nestotožňuje. Odvolací súd poukazuje na to, že žalobca je prevádzkovateľ distribučnej siete, a teda je vlastníkom potrubí cez ktoré je distribuovaný zemný plyn, pričom tieto potrubia predstavujú prepravnú sieť plynu, ktorý následne nakupujú dodávatelia zemného plynu, pričom za zemný plyn, ktorý sa v takejto distribučnej sieti nachádza zodpovedá prevádzkovateľ distribučnej siete. Na zabezpečenie riadneho fungovania distribučnej siete musí žalobca do siete plyn dodávať. Tento plyn následne predáva dodávateľom plynu, ktorí takýto zemný plyn dodávajú na základe zmlúv jednotlivým odberateľom plynu. Keďže plyn bol v rozhodnom období žalovanému dodávaný a žalobca sa domáha náhrady škody za dodaný ale nezaplatený plyn (náhradu škody), možno konštatovať, že vzťah medzi sporovými stranami je vzťahom spotrebiteľským, pretože žalobca konal v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. inej podnikateľskej činnosti a žalovaný ako spotrebiteľ nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na uvedené mal súd prvej inštancie preto posúdiť predmetný vzťah ako vzťah spotrebiteľský.

15. Odvolací súd poukazuje na to, že zákon č. 251/2012 Z. z. o energetike (ďalej len „Zákon o energetike“) v ust. § 82 ods. 1 upravuje niekoľko skutkových podstát neoprávneného odberu plynu, pričom pre posúdenie toho ktorého prípadu z hľadiska objektívnej alebo subjektívnej zodpovednosti je potrebné rozlišovať na podklade ktorej zákonom vymedzenej skutkovej podstaty si dodávateľ uplatňuje svoje právo na náhradu škody.

16. Rozdiel medzi subjektívnou a objektívnou zodpovednosťou za vznik škody pri neoprávnenom odbere plynu spočíva v otázke zavinenia. V prípade objektívnej zodpovednosti možno hovoriť o zodpovednosti bez ohľadu na zavinenie, tzn. že odberateľ je zodpovedný už len za to, že neoprávnené odobral plyn a to bez ohľadu na to, ako ku poškodeniu meradla došlo, teda bez ohľadu na to, či meradlo bolo poškodené samotným odberateľom alebo treťou osobou.

17. Skutková podstata neoprávneného odberu plynu definovaná v § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike je z pohľadu druhu zodpovednosti objektívnou zodpovednosťou, tzn. že na naplnenie skutkovej podstaty takéhoto neoprávneného odberu plynu nie je potrebné, resp. nie je dôležité zaoberať sa otázkou, kto meradlo na odber plynu poškodil. Z uvedeného dôvodu tak pre naplnenie tejto skutkovej podstaty postačuje, kumulatívne splnenie troch podmienok, a to: (i) protiprávny úkon, (ii) vznik škody a (iii) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody.

18. Odvolací súd na tomto mieste poukazuje aj na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Cdo 76/2010 zo dňa 03.10.2011 a sp. zn. 3 Cdo 99/2012 zo dňa 12.03.2015, ktoré síce posudzovali situáciu za platnosti zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov,

avšak nelíšili sa v podstate od úpravy objektívnej zodpovednosti odberateľa v prípade, ak je zistený odber plynu meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. Z citovaných rozhodnutí vyplýva, že v právnej úprave je konkretizovaných niekoľko skutkových podstát, ktoré sú označované za neoprávnený odber plynu, pričom z hľadiska posúdenia druhu zodpovednosti odberateľa plynu za škodu spôsobenú dodávateľovi plynu neoprávneným odberom treba dôsledne rozlišovať, od ktorej skutkovej podstaty (z viacerých možných) neoprávneného odberu dodávateľ plynu odvíja uplatnený nárok na náhradu škody. Prichádza totiž do úvahy tak subjektívna zodpovednosť odberateľa plynu (napr. pri neoprávnenom odbere plynu spojenom s neoprávneným zásahom odberateľa do meradla), ako aj objektívna zodpovednosť, teda zodpovednosť bez zreteľa na zavinenie, ako je tomu pri neoprávnenom odbere plynu s meradlom, na ktorom bol porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii. V prípade objektívnej zodpovednosti odberateľ zodpovedá už len za to, že odoberal plyn meradlom, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii, pričom porušenie tohto zabezpečenia mohol spôsobiť ktokoľvek. Žalovaný ako odberateľ by sa mohol zodpovednosti za neoprávnený odber totiž zbaviť iba vtedy, ak by tvrdil a preukázal, že poškodenie meradla spôsobila tretia osoba, prípadne k poškodeniu došlo mimo sféry jeho zodpovednosti (napr. k poškodeniu meradla došlo až po jeho odňatí zamestnancom dodávateľa). Teda dôkazná povinnosť by v tomto prípade zaťažovala žalovaného, čo však doposiaľ v konaní preukázané a ani tvrdené nebolo.

19. Súd prvej inštancie v predmetnom prípade zamietol žalobu v prevyšujúcej časti z toho dôvodu, že v predmetnom prípade nedošlo k naplneniu druhej z troch podmienok skutkovej podstaty neoprávneného odberu plynu v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike, teda, že žalobca nepreukázal vznik škody. Ako bolo už vyššie uvedené, odvolací súd opätovne poukazuje na to, že žalobca je vlastníkom distribučnej siete prostredníctvom ktorej je dodávaný zemný plyn, ktorý následne nakupujú dodávateľia zemného plynu, pričom za zemný plyn, ktorý sa v takejto distribučnej sieti nachádza zodpovedá prevádzkovateľ distribučnej siete. Na zabezpečenie riadneho fungovania distribučnej siete musí žalobca do siete plyn dodávať. Tento plyn následne predáva dodávateľom plynu, ktorí tento zemný plyn dodávajú na základe zmlúv jednotlivým odberateľom plynu. Následne pre určenie množstva odobratého plynu sú podstatné údaje zo samotného meradla plynu. Tu je potrebné upozorniť na to, že v prípade, ak došlo k poškodeniu plômb, resp. plomby meradla, tzn., že došlo k zániku platnosti overenia meradla, údaj z takto poškodeného meradla potom nie je možné ďalej použiť. Údaje z takto poškodeného meradla nemôžu byť následne ani podkladom pre vyfakturovanie spotrebovaného plynu končenému zákazníkovi (spotrebiteľovi) a to z dôvodu, že dodávateľia odoberajúci plyn od distribútora platia za distribúciu skutočne odobratého plynu ich zákazníkmi v prípade, ak toto bolo zistené meradlom s platným overením. V prípade ak meradlo nemá platné overenie, nejde o plyn, ktorý patrí konkrétnemu dodávateľovi. Plyn patriaci žalobcovi sa zo siete odoberá v tých prípadoch, v ktorých konkrétny konečný zákazník (odberateľ) neodoberá plyn, ktorý patrí jeho zmluvnému dodávateľovi. Vzhľadom na to, že plyn bol v rozhodnom období žalovanému skutočne dodávaný, čo potvrdil aj samotný žalovaný v priebehu konania na súde prvej inštancie, možno teda konštatovať, že došlo k vzniku škody na strane žalobcu.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené mal odvolací súd za to, že v predmetnom prípade došlo ku kumulatívne naplneniu podmienok pre vznik objektívnej zodpovednosti za neoprávnený odber plynu na strane žalovaného. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil, ak mal za to, že nebol preukázaný vznik škody na strane žalobcu. V ďalšom konaní bude preto potrebné posúdiť výšku spôsobenej škody.

21. Odvolací súd preto s poukazom na vyššie uvedené postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) C.s.p. zrušil rozsudok v napadnutom rozsahu a postupom podľa § 391 C.s.p. vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Úlohou súdu prvej inštancie tak bude znova vo veci konať v intenciách naznačených odvolacím súdom - posudzovať predmetný vzťah ako spotrebiteľský a vzhľadom na kumulatívne naplnenie podmienok pre objektívnu zodpovednosť za neoprávnený odber plynu v zmysle § 82 ods. 1 písm. d) Zákona o energetike následne posúdiť dôvodnosť výšky sumy požadovanej žalobcom ním vyčíslenej.

23. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania (§ 396 ods. 3 C.s.p.).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).